

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/120/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010252
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5816010252.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 26. septembra 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného F. N. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4Nt/18/2016 z 23.5.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. N. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného F. N. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/11/2012.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený F. N.. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu uviedol nasledovné:

„Okresný súd Námestovo v senáte zloženom sudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou a členov senátu Ing. Jána Kolečáka a Daniely Kéryovej v trestnej veci odsúdeného F. N., nar. XX.XX.XXXX, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.05.2017 rozhodol, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietla návrh odsúdeného F. N. nar. XX.XX.XXXX, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Námestove pod sp. zn. 4T/11/12. Rozhodnutie súdu spočívalo najmä v tom, že neboli predložené nové dôkazy, ktoré by mali vplyv na iné rozhodnutie vo veci, ako rozhodnutie v pôvodnom konaní. Súd okrem toho odmietol vykonať výsluch navrhnutých svedkov, a to najmä A. B., M. C. a opätovne výsluch svedka M..

Proti vyššie uvedenému uzneseniu Okresného súdu Námestovo zo dňa 23.05.2017 vedené pod sp. zn.: 6Nt/2/2014 podávame odvolanie, ktoré odôvodňujeme nasledovne:

Rozhodnutie Okresného súdu Námestovo je predčasne, unáhlené a najmä v rozpore so zákonom. Skutočnosti uvedené v odôvodnení uznesenia nezodpovedajú podanému návrhu a taktiež nezodpovedajú výpovedi odsúdeného. Okresný súd Námestovo prekrútil nie len podaný návrh, ale aj prezentované skutočnosti, len aby účelovo zmaril dosiahnutie úspechu v obnove konania odsúdeného, bez toho aby mal na to reálny dôvod. Postupom Okresného súdu Námestovo došlo k zásadnému zásahu do práv odsúdeného na riadny a spravodlivý proces, a to v dôsledku svojvôle Okresného súdu Námestovo, kedy v odôvodnení uznesenia uvádza skutočnosti, ktoré nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, boli vložené nepravdivé tvrdenia, ktoré nikto nikde neuviedol, a to len za účelom zmarenia úspešnosti podania návrhu na obnovu konania. V podanom návrhu odsúdeného na obnovu konania bolo tvrdené, že počas toho ako bol odsúdený na úteku mal odsúdený F. N. iniciovať pátranie po skutočnom páchatelovi trestného činu, za ktorý bol F. N. odsúdený. Výsledkom tejto snahy malo byť vypátranie a priznanie osoby A. B.. Z pohľadu skutku sa jednalo o potencionálneho páchatela trestného činu, a nie o bežného svedka, ktorý vypovie to čo videl alebo počul. Okresný súd bez toho, aby vôbec prejavil akúkoľvek snahu o vypočutie tohto svedka, resp. možného páchatela, zamietol a s týmto

dôkazom zaoberať, napriek tomu, že v prípade preukázania pravdivého tvrdenia, by to pre súčasného odsúdeného znamenalo zmenu pôvodného rozhodnutia. Okresný súd Námestovo namiesto vykonania výsluchu možného páchatel'a, ktorý bol dokonca ochotný vypovedať, zamietol tento dôkaz, a účelovo pozmenil skutočnosti uvedené v návrhu na povolenie obnovy konania, výpoveď odsúdeného a sám dokreslil celý príbeh, bez opory v uvedených skutočnostiach. Toto naše tvrdenie zachytáva vyjadrenie Okresného súdu Námestovo v tom, že návrh na vypočutie svedka A. B. vzišiel z výpovede O. A.. Avšak takéto tvrdenie je nepodložené, účelové a zavádzajúce. Ako v návrhu, tak ani na verejnom zasadnutí takéto vyjadrenie nebolo prezentované stranou odsúdeného. Zrejme ušlo pozornosti Okresného súdu Námestovo, že návrh na vypočutie svedka (podozrivého) mal vziť z vlastného pátrania odsúdeného F. N., čo diametrálny rozdiel v tvrdení súdu. Keďže Okresný súd Námestovo do súčasnosti neuviedol reálny dôvod na zamietnutie návrhu na vypočutie svedka A. B., ktorý by bol rozumne a logicky podložený, vznikajú tu pochybnosti či vôbec takýto dôvod existoval alebo existuje, Vzhľadom na to, že Okresný súd Námestovo východisko z tejto päťovej situácie našiel v tom, že účelovo, bez akýchkoľvek skutkových tvrdení a podporných dôkazov uviedol, že návrh na výsluch svedka A. B. vzišiel z výpovede O. A.. ktorej skoršiu výpoveď vyhodnotil ako za účelovú, porušil práva odsúdeného na riadny a spravodlivý proces. Je nepochybné, že v prípade ak by sa preukázalo, že skutok spáchal práve A. B., takéto preukázanie by znamenalo iné, priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného v pôvodnom konaní. Napriek tomu, že nie je povinnosťou súdu vyjadrovať sa ku každému navrhnutému dôkazu, iba k tým, ktoré majú pre konanie podstatný význam, kde práve výsluch svedka (podozrivého), ktorý mal skutok spáchať, považujeme za nesmierne dôležitý. Okresný súd Námestovo nie len, že nevenoval tomuto návrhu patričnú dôležitosť, ale dokonca z jeho strany došlo k úplnému prekrúteniu skutočnosti, za účelom za každú cenu znemožniť povolenie obnovy konania. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením Okresného súdu Námestovo v tom, že doteraz vykonané dôkazy (v pôvodnom konaní) jednoznačne preukazujú vinu odsúdenú, klorá je preukázaná najmä výpoveďami poškodených M. Z., O. T., svedkov R. Z., H. Z., U. O., N. Z., I. N., V. G. a MUDr. M. C.. Podotýkame, že jedinými priamymi svedkami celého incidentu mali byť práve iba poškodení, pričom ostatní svedkovia vôbec nevideli priebeh skutku, ktorý je kladený odsúdenému za vinu. Za pozornosť stojí aj ten fakt, že obidvaja poškodení viac - krát pozmenili svoju výpoveď, v čase dovezenia na záchranku boli podľa primárnej správy v stave ťažkej opitosti, nevedeli jednoznačne identifikovať osobu odsúdeného. Ostatní svedkovia neboli v čase spáchania skutku na mieste činu a teda nevedia potvrdiť alebo vyvrátiť skutočnosť, či na mieste činu v čase spáchania skutku sa tam nachádzali ďalšie osoby. Toto tvrdenie je nepochybné a za súčasného stavu nevyvrátiteľné, kde na potvrdenie alebo vyvrátenie tejto skutočnosti mali byť vypočutí ďalší svedkovia, a to najmä A. B. a pod. Samotná skutočnosť, bez ďalšieho, že existuje osoba, ktorá sa mala k trestnému činu priznať odôvodňuje minimálne to, že postup súdu by mal smerovať k jej vypočutiu a až na základe tohto vypočutia vyvodiť záver, či je pravdepodobné alebo nie, že táto osoba skutok spáchala alebo nie. Potenciálna existencia osoby, ktorá skutok mala spáchať je riadnym dôvodom (minimálne na to, aby sa súd takýmto dôkazom zaoberal) na povolenie obnovy konania. Ako sme uviedli, nie je možné sa stotožniť s tvrdením, že výpovede vyššie uvedených svedkov jednoznačne vyvrátili, možnosť, že skutok mala spáchať iná osoba, keďže okrem poškodených nikto nebol prítomný v čase spáchania skutku, ale až po ňom. Kde práve výsluchom svedka A. B. by mohlo dôjsť k logickému premosteniu výpovede O. A. a možného ďalšieho svedka M.. Podľa § 394 zákona č. 301/2005 Z. z. Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známymi, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V zmysle uvedeného ustanovenia trestného poriadku, dôvodom na obnovu konania nie len skutočnosť, že vyšli najavo nové dôkazy, ktoré by mohli sami o sebe odôvodniť povolenie obnovy konania, ale aj skutočnosť, že vyšli najavo aj dôkazy, ktoré v spojení s dôkazmi už skôr známymi odôvodňujú iný záver aký bol v pôvodnom konaní. Taktiež treba vziať do úvahy, že svedok MUDr. M. C., spochybnil svoju prvú správu napísanú bezprostredne po prijatí poškodených v Hornooravskej nemocnici s poliklinikou Trstená zo dňa 31.07.2011 o 01:40 hod. V správe MUDr. M. C. zo dňa 31.07.2011 o 1:40 hod., teda hneď po ošetrení pacientov bolo uvedené, že boli privezení na chir UPS v stave ťažkej opitosti. To potvrdil aj svedok U. O. (vo svojej výpovedi uviedol, že obaja poškodení boli výraznou mierou pod vplyvom alkoholu). Obžaloba stála na výpovedi poškodených, bez výpovede akéhokoľvek priameho svedka incidentu, ktorý by podporne potvrdil priebeh skutku. Kde práve naopak, vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré odôvodňujú iný záver aký bol prijatý v pôvodnom konaní. Je nepochybné, že v konaní

nebol žiadny priamy svedok, ktorý by vyvrátil pochybnosti o skutkovom priebehu celého incidentu, najmä čo sa týka osoby páchatela. F. N. bol označený jedine poškodenými, ktorí následne označenie páchatela spochybnili. Samotný ošetrojúci lekár MUDr. M. C. spochybnil svoju vierohodnosť, keď jeho prvotná správa zachytená bezprostredne po incidente hovorila úplne o niečom inom, ako uviedol vo svojej výpovedi v konaní. Avšak s touto zmenou sa doposiaľ žiadny súd nevysporiadal. Uznesenie NS SR zo 14.03.2012, sp. zn. 3 Tost 6/2012: Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. V zmysle uvedeného uznesenia je nepochybné, že Okresný súd Námestovo pochybil, keď nevypočul svedka (podozrivého), a účelovo, v neprospech odsúdeného odôvodnil zamietnutie vykonania tohto dôkazu. Dokonca pri svojom postupe zásadnou mierou zasiahol do práv odsúdeného na riadny a spravodlivý, keď pri svojom odôvodnení nevychádzal zo skutkového stavu veci, a tento skutkový stav veci si dotvoril v neprospech odsúdeného. R 72/1980: Dôkazom súdu skôr neznámym v zmysle § 394 ods. 1, 2, 3 TP môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmenil svoju výpoveď. V takomto prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede. Poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, máme za to, že boli naplnené zákonné podmienky pre obnovu konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Na základe toho žiadame, aby Krajský súd Žilina zrušil uznesenie Okresného súdu Námestovo zo dňa 23.05.2017, sp. zn.: 4Nt/18/2016 a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie“.

K sťažnosti odsúdeného sa príslušný prokurátor nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného F. N. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnoú podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Je dôležité tiež pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Ďalej treba zdôrazniť, že v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní.

Za skutočnosťami súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného F. N. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/11/2012.

Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu Okresného súdu Námestovo nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený žiada povoliť obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/11/2012. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/11/2012 z 10.5.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/74/2013 z 30.10.2013 bol F. N. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Za tento obzvlášť závažný zločin bol právoplatne odsúdený podľa § 189 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Skutkovým základom pôvodného právoplatného rozsudku bolo zistenie súdu, že odsúdený F. N.:

1./ v dobe od 23.15 hod. dňa 30.7.2011 do 00.20 hod. dňa 31.7.2011, po tom, ako vytiahol O. T., nar. X.X.XXXX, z diskotéky na parkovisko pred futbalové ihrisko v obci R., okres Námestovo, žiadal od neho, aby mu povedal, kde je zvéračka I. N., kde po zápornej odpovedi vybral z tam stojaceho nestotožneného vozidla palicu, ktorou minimálne päťkrát udrel O. T. do rôznych častí tela, potom sa ho opäť opýtal, kde je zvéračka a po zápornej odpovedi mu prikázal zatelefonovať M. Z., aby tento prišiel k nim pred futbalové ihrisko, následne prikázal O. T., aby šiel do garáže M. Z. zvéračku nájsť, pričom spôsobil O. T. pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie v oblasti ľavej bedrovej kosti, pomliaždenie a odreninu prednej hrudnej steny, pomliaždeniny a odreniny prednej strany krku, pomliaždenie ľavej paže, nevyžadujúce si vystavenie práceneschopnosti,

2./ po príchode M. Z., nar. X.X.XXXX, na parkovisko pred futbalové ihrisko v obci R., okres Námestovo, sa aj tohto spýtal, kde je zvéračka a po zápornej odpovedi ho raz udrel päšťou do tváre, v dôsledku čoho M. Z. spadol na zem, kde ho F. N. nezistený počet krát udrel palicou do rôznych častí tela, pričom naňho stále kričal, aby mu povedal, kde je zvéračka, a potom, čo sa M. Z. postavil, vytiahol F. N. plynovú pištoľ a po zamierení smerom na jeho tvár jedenkrát vystrelil, na čo M. Z. spadol na zem, pričom M. Z. následkom konania F. N. utrpel trieštivú zlomeninu ľavej čeľuste s posunom úlomkov, trieštivú zlomeninu ľavej očnice s posunom úlomkov, viacnásobnú zlomeninu čeľustnojarmovoočnicového komplexu vľavo, zakrvácanie do čuchovej prínosovej dutiny obojstranne, zakrvácanie do ľavej čeľustnej prínosovej dutiny, krvácanie do ľavej očnej gule s odlúčením sietnice, krvácanie do prednej očnej komory vľavo, pomliaždenie ľavej očnej gule ľahkého stupňa s krvácaním do očnej gule, tržnozmliaždenú ranu v ľavej podočnicovej oblasti s rozpadom rany, krvné podliatiny okoloočnicové obojstranne, vychýlenie nosovej prepážky doľava, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť v dĺžke viac ako 42 dní s trvalým následkom straty funkcie oka v dôsledku odstránenia ľavej očnej gule so zohyzdením tváre.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že odsúdeným F. N. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neboli predložené také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine či treste odsúdeného.

Odsúdený F. N. svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, čo je iste v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Tento inštitút je striktne viazaný na preukázanie nových skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, čo sa v rozhodovanej veci nestalo realitou.

Po preskúmaní spisového materiálu a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré vyšli najavo v konaní o povolenie obnovy konania, krajský súd uzatvára, že skutočnosť, že sa súdený skutok stal tak, ako to bolo uvedené v odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/11/2012 z 10.5.2013 a spáchal ho práve odsúdený, nebola, a to ani so značným časovým odstupom, spochybnená.

Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní. Vina odsúdeného je preukázaná najmä výpoveďami poškodených M. Z., O. T., a nepriamych svedkov R. Z., N. Z., H. Z., v spojení so znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo-chirurgia, v ktorom sú podrobne popísané zranenia, ktoré boli poškodeným spôsobené.

Krajský súd nemá žiaden dôvod meniť svoje predchádzajúce skutkové a právne názory vyjadrené v uznesení sp. zn. 1Tos/19/2015 z 24.2.2015, ktorým bola zamietnutá sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu okresného súdu, o zamietnutí v poradí prvého návrhu odsúdeného na obnovu konania. Na tieto vlastné dôvody v podrobnostiach odkazuje:

„Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané F. N. v návrhu na obnovu konania, že bol odsúdený najmä na základe výpovedí poškodených, pričom obaja poškodení v čase skutku boli dosť opití a udalosti z kritického času si moc nepamätali a v priebehu konania tiež zmenili svoje výpovede, že skutok nespáchal on, ale osoba jemu podobná, krajský súd zdôrazňuje, že svedecké výpovede poškodených M. Z. a O. T. boli z hľadiska vierohodnosti už hodnotené v rozhodnutí, ktorým sa právoplatne skončilo pôvodné trestné konanie. Tieto skutočnosti odsúdený namietal aj v podanom odvolaní a zaoberal sa nimi aj krajský súd. Možno uzavrieť, že obidva sudy (okresný súd aj odvolací súd) v pôvodnom konaní výpovede poškodených, o ktoré opreli výrok o vine, skúmali z hľadiska ich vierohodnosti aj s prihliadnutím na skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania. Sudy ako hodnoverné vyhodnotili výpovede poškodených z prípravného konania, pri ktorých odsúdeného jednoznačne usvedčovali zo spáchania súdeného obzvlášť závažného zločinu vydierania. Poškodení podrobne opísali priebeh skutku, ako aj to, že sa ho jednoznačne a bezpečne dopustil práve odsúdený F. N.. Treba konštatovať, že poškodení prvotné výpovede učinili v krátkom čase po spáchaní súdeného skutku. Ako vyplynulo zo spisového materiálu, odsúdený aj obidvaja poškodení majú trvalý pobyt v obci R., v ktorej od narodenia žijú, a je vylúčené, že by sa poškodení zmýlili v identifikácii a opoznaní osoby, ktorá ich mala v kritickom čase vydierať a spôsobiť im ťažkú ujmu na zdraví.

Svedok - poškodený M. Z. vo výpovedi v prípravnom konaní 24.8.2011 (č.l. 46-47 spisu) v podstatnom uviedol:

- „Matej mi telefonoval, aby som prišiel na parkovisko pred futbalové ihrisko, že mi chce niečo povedať. Hneď na to som vyšiel sám pred ihrisko a videl som O.. Pristúpil som k nemu a pri ňom som videl stáť F. N. a I. N., ktorých osobne poznám, som si na sto percent istý, že to boli oni, poznám ich veľmi dobre.
- F. N. poznám minimálne 6-7 rokov.
- V ten večer ma určite napadol F. N., ... bol to F., ktorý mi povedal, že nech sa neopieram o jeho auto, lebo ma zabije.
- N. sa ma hneď spýtal, že kde je tá zväračka.
- A hneď na to ma F. aj udrel - päšťou do tváre.
- Na to som dostal ďalšiu bitku - bil ma len F..
- Ďalej si spomínam, že keď som sa postavil, F. mal v ruke palicu.
- Zrazu na mňa mieril F. N. pištoľou. Mieril mi na tvár a vystrelil. Myslel som si, že je to naozajstná pištoľ, veľmi som sa zľakol a bál.
- Aj potom, ako som po výstrele z tej pištole ležal na zemi, sa ma F. stále len pýtal, kde je tá zväračka.
- V dôsledku toho, že F. N. mi vystrelil z pištole na tvár z bezprostrednej blízkosti, prišiel som o ľavé oko.“

Pokiaľ ide o list poškodeného M. Z. zo dňa 16.12.2013, ktorý sa nachádza na č.l. 593-594 základného spisu sp.zn. 4T/11/2012 a je aj súčasťou spisu Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6Nt/2/2014, treba konštatovať, že uvedený list nemá takú dôkaznú silu, aby zvrátil usvedčujúcu výpoveď poškodeného M. Z. z prípravného konania v spojení s ďalšími priamymi dôkazmi a nepriamymi dôkazmi vykonanými v tejto veci (svedecká výpoveď poškodeného O. T. a svedkyne R. Z., ako aj znalecký posudok z odboru zdravotníctvo-chirurgia, v ktorom sú podrobne popísané zranenia, ktoré boli poškodeným spôsobené) a ktorý list by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine či treste odsúdeného.

Krajský súd ďalej uvádza, že svedok poškodený O. T. vo svojej výpovedi z prípravného konania dňa 1.8.2011 doslova uviedol:

- F. N. ma chytil za kapucňu zozadu a vytiahol ma pred ihrisko, spýtal sa ma, kde je zväračka,
- Ja som mu povedal, že o ničom neviem, vytiahol palicu z auta a začal ma s ňou biť,
- Povedal mi, že mám zavolať M. Z. pred ihrisko, ktorý prišiel asi za dve minúty pred ihrisko,
- F. N. chytil M. Z. za tričko, hodil ho na zem a začal biť tou palicou ako mňa, pýtal sa ho, kde je tá zväračka,
- F. sa ma pýtal, či to zobral M., ja v strese som mu povedal, že asi áno, vytiahol nejakú zbraň, neviem akú a strelil,

- Potom mi F. povedal, že si mám sadnúť do auta a povedal mi, že mám vytrhnúť garáž a pozrieť, či tam nie je zväračka.

V súvislosti so sťažnosťami námietkami odsúdeného, že okresný súd nerealizoval ním predstreté dôkazné návrhy (nevypočul osobne svedka A. B., ktorý sa údajne mal priznať k spáchaniu súdeného skutku, svedkov M. C. a M. Z.), krajský súd uvádza, že navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrh strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania, a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

Súd prvého stupňa si splnil svoju povinnosť a riadne v písomnom odôvodnení uznesenia rozviedol svoje argumenty, pre ktoré odmietol návrhy odsúdeného na doplnenie dokazovania, keď na strane č. 3-4 uviedol:

„Pokiaľ súd odmietol vykonať výsluchy navrhovaných svedkov A. B. a M. Z. bolo tomu tak preto, že ako to vyplývalo z vyjadrenia odsúdeného, odsúdený tieto osoby žiadal vypočuť vychádzajúc z výpovede svedkyne O. A., ktorá bola ako svedkyňa vypočutá vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6Nt/2/2014, v ktorej súd právoplatne rozhodol o zamietnutí skoršieho návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Vo veci vedenej pod sp. zn. 6Nt/2/2014 bola súdom vypočutá svedkyňa O. A., jej výpoveď bola následne vyhodnotená v kontexte s dôkazmi vykonanými v trestnej veci, v ktorej bol F. N. právoplatne odsúdený a súd dospel k záveru, že výpoveď svedkyne bola tendenčná, pretože vo všetkých súvislostiach nekorešpondovala s výpoveďami svedkov a ani s výpoveďou samotného obžalovaného. Keďže súd neveril výpovedi svedkyne O. A., (vypočúvanej na verejnom zasadnutí vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6Nt/2/2014) už vtedy rozhodol tak, že odmietol vykonať výsluch svedka M. Z. a súd nemal dôvod, svoje závery prehodnotiť. Rovnako pokiaľ ide o svedka A. B., odsúdený sa vyjadril, že kontakt na túto osobu získal od ľudí ktorých si najal v Poľskej republike, keďže súd odmietol vypočuť ako svedka M. Z., ktorého označila svedkyňa O. A.. Z uvedeného vyplýva, že aj návrh na výsluch svedka A. B. priamo súvisí s výpoveďou O. A., ktorej výpovedi súd neveril. Zároveň odsúdený uviedol, že pokiaľ ide o osobu A. B., osobne ho nikdy nestretol, nerozprávali sa spolu a nevie uviesť, či táto osoba spáchala skutok, za ktorý bol on odsúdený. Má iba vedomosť, že by sa k skutku, vedel vyjadriť a ľudia, ktorí tam vtedy boli prítomní videli, že tam niekoho mlátil. Súd odmietol návrh na vypočutie tohto svedka aj z dôvodu, že samotné tvrdenie, že sa mal nachádzať niekde na inkriminovanom mieste a mal niekoho "mlátiť" ešte nie je dôvodom, aby súd zakaždým ako sa objaví ďalšia osoba, ktorá mala byť prítomná v blízkosti miesta kde prebiehala diskotéka a kde sa tak logicky nachádzal veľký počet ľudí, tieto osoby postupne vypočúval len preto, že na diskotéke mali mať nejaký konflikt. Je na mieste opätovne uviesť, že súd povolí obnovu konania len ak ide o dôkaz takej povahy, že by mohol sám o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. V tejto spojitosti súd uvádza, že v základnom trestnom konaní bola vina odsúdeného preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, pričom dôkazy boli vykonávané v kratších časových súvislostiach po spáchaní skutku a ani jeden z vypočutých svedkov ani len nespomenul, že páchatelom by mala byť osoba inej štátnej príslušnosti, pričom podstatným je, že páchatel preukázateľne slovne komunikoval s poškodenými, tiež bolo preukázané, že bol známy miestnych pomerov a dokonca sa páchatel nachádzal v spoločnosti svedkov, ktorí ho mali poznať a počas celého trestného konania, ani jeden z vypočutých svedkov ani len nespomenul osobu A. B., prípadne nevzniesol pochybnosť, že páchatelom by mal byť cudzinec. Pokiaľ súd odmietol výsluch navrhovaného svedka M. C., súd jeho výsluch nepovažoval za dôkaz spôsobilý priviesť zmenu rozhodnutia o vine odsúdeného, je nevierohodné, že by si niekto spomenul, že presne konkrétneho dňa pred šiestimi rokmi bol na diskotéke v R. a videl stáť nejaké osoby pri konkrétnom vozidle, pričom s odsúdeným sa v tom čase ani nepoznali a mali sa iba náhodne stretnúť vo výkone trestu“.

Súd prvého stupňa sa teda zjavne vysporiadal s návrhmi odsúdeného na doplnenie dokazovania, ktoré odmietol.

Dokazovanie je procesný postup súdu upravený Trestným poriadkom, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom hodnotení. Jeho význam spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd ustanovuje skutkový stav v prejednávanej veci, z ktorého potom vychádza a aplikuje naň konkrétnu právnu normu, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá skutočnému stavu veci a o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, je jednou z najdôležitejších činností súdu v rámci trestného konania, pretože je základným predpokladom pre rozhodnutie súdu vôbec. Súd, čo do rozsahu dokazovania, nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie. Teda len súd rozhoduje o tom, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého, naopak, nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rozhodnutie súdu o vykonaní či nevykonaní určitého dôkazu však nie je svojvoľné, ale vychádza z dôsledného posúdenia okolností konkrétneho prípadu, za súčasnej povinnosti strany, ktorá dôkaz navrhuje, uviesť, ktoré skutočnosti sa majú preukázať, ktoré súd rovnako pri svojich úvahách berie na zreteľ.

Krajský súd poznamenáva, že za porušenie ústavou priznaného práva na obhajobu nemožno považovať obsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkoch pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

Krajský súd uzatvára, že hoci navrhované dôkazy (výsluchy svedkov A. B., M. C. a M. Z.), sú „dôkazy nové“ v pôvodnom konaní nevykonané, a teda súdu skôr neznáme, nie sú navrhované dôkazy takými, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Nie sú takého charakteru, že by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by bol uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Sťažnosť odsúdeného F. N. proti napadnutému uzneseniu okresného súdu preto krajský súd zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.